

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: hétfőn, keddén, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötázasos példányokért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több ízbeni hirdetések, alka szerint a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 „. Egyes számla — „ 5 „

Hajdan és most. Debreczen, máj. 24. (G.) Tavasz nélkül érték el a nyarat; még időnk sem volt gyönyörködni a fák lombjainak hajtásában, a virágbimbók nyílásában, már is tikasztó hőség tette élvezhetlenné a levegőt, majd pedig hős eső tette ismét rideggé azt.

Gyujtsunk meg az emlékezet fátyláját és világszűkítést be küssé a sötét fátyollal takart múltba, midőn a haza lakosai nem számítottak a remény nélkül küzdők sorába, s megfogjuk látni, hogy a szegény földész, ki az áldást hozó nap sugaras tavasz idejét kiinn a mezőn tölté, hazatérve szép családi körébe önelégült arccal, nyugodt kebelrel hajtja nyugalmra fejét, mert tudja, hogy a magvak, melyeket a mindenható jóvoltából a földbe vetett, gazdag, bő terméssel fogják jutalmazni; a tudat, hogy két keze fáradságos munkájá megjutalmazva lézen, boldoggá tette őt és övéit, s boldogsággal nézett a reményteljes jövőbe.

A nap lenyugvásakor, nem nézte reszketegen, vajlon vörös-e az ég alja? nem lesz-e fergeteg, mely megsemmisítet vetését. S reggel nem állott meg könyező szemekkel barázdája szélén, a miért a rozda megfogta a szépen felöltött gabna szálakat. A növények ily számenű betegségei hazánkban régenten nem voltak járványosak, — ma már állandó nyavalyák. A fergetegek, jégverések a ritkaságok közé tartoztak; az időjárás rendszeresége következtében, alig volt szükség a terménybiztonságra; a lakosság egy százalca sem tudta, mi a biztonság.

S a mit az ember reményelt; ténnyé vált. Dus aratással áldotta meg az isten; s ez isten áldása az övé volt, teljesen az övé. Nem leselkedtek rá sem hasonlító kufarok, vagy szivtelen litézők, sem adóvégrehajtók. A család szaporodott, a vagyon gyarapodott. S ez így volt a szegény földészé kezdve, a nagybiratosokig.

A társadalmi élet bár az egyszerűség szűk körében mozgott, de romlatlan, tiszta volt. A corruptio fékelyeinek halvány színe sem látszott testén; a gyermek szófogadó, nem elkényeztetett, az ifju igyekvő, a hajadon jó gazdasszony, a barát jó barát, s a nő férjéhez hű nő volt, — boldog egyetértés volt a nép főjellemvonása.

A köz- s politikai élet terén nem találkoztunk hűtlen visszaélésekkel, elfeladás, köpenyforgatással. A közvagyon szent és sérthetetlen, az elv és meggyőződés változatlan hit, állandó vallás volt. Hazáját szerette minden magyar, s annak elárulása még gondolatában sem fordult meg.

Harminez, negyven év! és mily óriási különbség, mily irtózatú változás! Idő és ember mennyire más. Nem az az idő jár, nem azok az emberek laknak a földön. A nap rendszere sem ehhez az ég-aljhoz való; földrengés ingatja meg házunk alapját, jég veri el vetéseinket, víz borítja el földjeinket s temet habsírjára száz s száz életet; ősz és tavasz alig megkülönböztethető átmeneti időszakok. A magvető nem tud aratni, s a földész váltóra szorul; hiába, a „bankot”

pártolni kell, olesón adják, csak kezé legyen. S azután jönnek az adóért, közmunka váltásáért, biztosítási díjért, s tudja az ég mi-mindenért, — de fizetni nincs miből, eldobják a házikót, a család hajlékátlan marad, a „bank”-ban lejár a váltó, a kezeseknek fizetni kell, ezek meghasonlanak s az ezelőtti jóbarátok ellenségekké lesznek.

Ime ez a valódi népdráma, mely gyakori esetben a legszomorúbb játékkal végződik. Ezek a nép elszegényedésének igazi okai.

Avagy társadalmi életünk más ágazataiban burjánként feltűnedező egyéb körjelkekről tegyünk említést? Minek? Elég fájdalom tudni azt, hogy a törvény és igazságszolgáltatás a társasélet legbiztosabb öre, sok esetben nem képes megóvni annak tisztaságát, sem egyesek érdekeit; az ártatlanul bántalmazottak nem nyujt erkölcsi elégtételt, s a gazt nem bünteti érdeme szerint.

Igy kering és érülködik a társadalmi salakja az igazak között. A ravasz ösztönöséget, a gonosz jószágot színel, a rablás, gyilkolás: bűn; s a mi népeket és nemzeteket egyszerre öl meg, a honárulás: az — erény.

Valóságos felfordult világ!

Politikai hírek.

— Az adónyuzások oly lelketlenül folytak országsszerre, hogy már nemcsak feljajdulásokat, de valóságos lázongást idéztek elő a végig esigázott adózó polgárok közt, kiknek a közönségek feneketlen hordójának megtölteése érdekében igalmatlanul kivesszi kormányunk az utolsó falat kenyeret is szájból. Így Páparól tájirják a „P. Lloyd”-nak, hogy az adó-kivető bizottság oly mód felett felosigázta a jövedelmi adókat, hogy az ottani kereskedők körében a legnagyobb igazgatóság uralkodik miatta s népes gyűlésben elhatározták, hogy erőly lépéseket tesznek a bizottság eljárása ellen.

— A czár és a trónörökös villongása a nyokban ismét általános feltűnést keltő módon nyilvánkozott, mi orosz udvari körökben a legkellemetlenebb benyomást tette. A czár ugyanis azt az óhaját fejezte ki hetek előtt, hogy a trónörökösével szeretne Vilmos császár aranylakadalmára Berlinbe rándulni. Ez azonban kerekén kijelentette, hogy ő nem megy s ez elhatározásánál megmaradt akkor is, midőn a czár egy tábornokot küldött hozzá Livadiából s parancsolón felhívta őt a vele utazásra. A tábornok rábeszéléseire, hogy makacs vonakodásával ne szegesse betegsége különben is szenvedő arját, a trónörökös egész megsemmis felkiáltott: „Pedig jobb lenne, hogy a czárjusson betegsége — mint Oroszország.” — Ezzel aztán természetesen felhagyott a czár küldötte minden további rábeszéléssel.

— A muszkák kivonulása komolyan folyik. Stolyin tbk. kiáltványt intézett Keletr-média bolgár lakosságához, a melyben tudatja, hogy ő f. hó 4-ki rendelkezéssel bennszülöttekkel helyettesítette mindazon orosz tiszteket és hivatalnokokat, kik a tartomány közigazgatásában alkalmazva voltak.

— Athen, május 22. Epirus határán 10 ezer emberre számított tábor rendeztetett be; egy második Dél-Görögországban alakították. Mindkét tartalékos osztály s a hell, az ősz-szesz mozgó nemzetőség is behivatnak.

A kiállításról.

Sz.-Fehérvár, május 22. A fővárosból ma ismét számos vendég érkezett. A kiállítást eddig ötezer frt. bevétel mellett mintegy 8 ezren látogatták. A látogatók száma különösen ma nőtt ily nagyra, mert leg-alább is három-négy ezere beülhetjük azok számát, kik ma a kiállítást meglátogatták. Budapestről ma két roppant vonat szállítja a látogatókat Sz.-Fehérvárra, többi közt Szende

S mindenki meg nem is lehet genie. De a mi itt jó, fontosabb dolog, Most a világ éj és körül forog. Légy bátor és ha nyílik a porond S körödbe gyül egy nagy tömeg boldog, Tarts e tömeghez cifra dicitőt Sziój össze kormányt, executiót, Izy a szerenese — könnyen meg lehet: Hogy a miniszterszékig felveszt S első legyen majd ott, mi gondot ád, Hogy Boszniát noch einmal occupáld S a nép ezen ha megfélemlenék; Mond: villámot nem szór felhőtlen ég; Bistads, hogy ottan nem harozolni kell Csak a testvér esőket fogadni el, Ha végre mégis másképp tite ki Zum beispil az elmutt esztendői S átkozza a nép, mond: ah! ostoba! Szóval ne adj rá semmit és soha, Elő előid épen azt tessik Jer és kiáltunk egy „slijen”-t nekik. De ugy-e feltűnt már az is neked

Bélat. A vagyonok zsufolva voltak, sőt a kéjvonalon, mint nekem beszéltik — máhakoosikba kellett az utasokat fészállítani.

A lövde kertben és a kiállítás épületek összes helyiségeiben naphosszat a látogatók sűrű tömege hullámozt, Erdekes volt nézni, a mit a látogatók, mindenfelé mely érdekek halgatják a kiállítók s a bizottsági tagok vagy a szakértők magyarázatait. És az érdeklődés kiterjed a kiállítás minden csoportjára; nem volt az a szoba vagy állvány, mely csak egy pillanattig is szemléltető nélkül lett volna.

Akárháy ismerőstől kérdestem, meg van-e elégedve a kiállítással? Mintha összebe-szélték volna, mind azt felelték, hogy a hirlap tudósításai után meglehetősen sokat vártak ugyan, de a kiállítás messze meghaladja minden várakozásukat.

A megelégedés nem nyírlanul pusztá szavakban. Abova nézesz, már a kiállítványokon ily eszdelülakat látsz: „El van a d r a.” A szobok márványtápl tulajdonosa egy maga d. u. 2 óráig 750 frt árú holmit árusított el, csupa takaros, kedves apróságokat, melyeket részben 50—80 kr-áig vesztet. Még örvendesebb az, mi a géposarokban észleltem. Az valóságos géppászár, hol nagyban foly az adás-vevés. Egyszerű földművesek vásárolnak új szerkesztő angol gépeket.

A kiállítási bizottság már hozzáfogott a kiállítási eredmények szákszeri feldolgozásához. Braun Izidor, a kiállítási bizottság segédtitkára nagyobb munkálaton dolgozik, melyben összehasonlítja a szeg-di és székes-fehérvári kiállítások eredményeit; adatokat gyűjt annak kimutatására, hogy a mostani kiállítás körül kik vettek részt a tavalyi párisi, 1876-iki szegedi, az 1873-diki bécsi és egyéb kisebb kiállításokon, kik az új szereplők: a régiak mit állítottak ki Szegeden és mit hoztak ide stb.

BUDAPESTI HIREK.

— Az itélet. Madarász rablógylökost a tegnapi vétérgyűlésen köztel általi halálra ítélték. Vádlott fellebbezett. — A házesterek esütőrtökön délután tartották alakuló közgyűléseiket. — Szörnyű veredkezés volt áldozó esütőrtökön egy bumsztiban, melyben vagy hatvan katona és civil vett részt. A küzdelem körülbelül egy óráig tartott. — Budavár beutalások harminezadik fordulóját kiváló kegyellett ilték meg a régi honvédek és az egyetemi ifjuság. A sirnál lelkesítő beszédek tartattak. — Soldosné válóperének bevégezése után ismét a „Blaha né” nevet veszi fel.

Zürich — Szegedért.

— A „Debreczen” eredeti tudósítása. — Zürich, máj. 21.

A hazai lapok eléggé világos képet nyujtottak a külföldi rokonszenéről, melyet szegedi honfoglalás iránt tanúsítottak; különösen ki volt emelve azokban Angol-, Francia- és Németország, azonban alig, vagy épen semmi tudósítás sem volt feltalálható a kis Szejárczról, holott ez talán ép oly erős bizonyítékát adta rokonszenésnek, mint bármely más nemzet.

Mielőtt e nép érdeklődését feltűntető adatok felkarolására térnék át, — legyen szabad előzményül egy pár szót az itt tartózkodó magyarok magatartásáról említeni.

Mint mindenütt, ugy nálunk is a gyaaszos eset híréhez az adakozás gondolata is volt fűtve. Az ennek folytán egybehírtott rendkívüli gyűlésen a gyűlés módja fejtegetésnél belátuk, hogy mindaz mit mint „zürichi magyar egylet” tehetünk egy haogverseny rendezése lehet. Örömmel adunk helyt a helybeli konzul abbeli kérelmének, mely szerint ő az egylet nevében óhajt gyűlést rendezni, miután megvöltünk róla győződve, hogy mi, mint a körökben ismeretek, gyűjtőinek kibocsátása által nem sok eredményre jutnánk.

A közönség részvétetének első jele a „Harmonie” (112 működő tagot számláló) daley-let szokásos hangversenyén mutatkozott.

Ez egylet ugyanis a tiszta jövedelmét a vizkárosultak járára engedte át. — A magyar egylet által rendezett hangverseny, melyre működőkül a környék legjelesebb művésznői és művészei volt szerencsénk megnyerhetni, közből akadályok miatt csak május 10-én tartatot meg. Mindkét hangversenyen a közönség válogatott s a magasabb körökből való volt; a „Tenhalle” nagy terme egészen megtelt s így a siker sem maradhatott el.

Külföldi dolgok.

— Oroszországi gyűnyállapotok. Pétervárról jelentik, hogy minden ostromállapot és rendőrruralom dacára e hó 17-én éjjel ismét ezer meg ezer proklamáció terjesztetett szét

Hogy német szót is hallatok veled, Hja! ez szokás, ha tudsz más nyelveken Ki kell pakolni uton, utfelelen. De most meg a vallásra térek át Ott is mind szépen foly a világ Annak, mi régi — mint a biblia — Korunk előtt meg kell hajolnia, Minden „modern” az és mindenható, Modern ma minden árdakoptató, Tehát tanácson itt is az lehet: Kövesd barátom a modernek, Lésd ő szeritők nincs feltámadás És az ily vallás mily dicső, mi más! Gaztetteidre nem váj büntetés Csak itt e földön . . . az meg oly kerés, Bebürtönöznek s az még jó lehet Mint híres embert ugy említenek.

Végül a helybeli „német-osztrák egylet” rendezett május 17-én mulatságot, melyre a két felső tanítész tanárai s hallgatói voltak meghíva. A magyarok közreműködésében leg-élesebb vonás a „magyar zeneegylet” fellépése volt, (jászva a Rákóczi indulót, „Magasán repül a daru . . .”, „Végig mentem az ornódi temetőn . . .”, „Jér szíremre . . .” stb. dalokat). A tárgyszerőzet a „Fatimiza induló” zárta be, melyet a magyarok az angolokkal együtt (számszerint huszan és pedig 4 első, 3 második és 1 mély hegedű, 1 cszimbalom, mely mint a külföldiek előtt teljesen ismeretlen, nagy feltűnést keltett, 1 klarinett, 1 pikula, 6 trombita, 2 nagy bőgő és két, nagy s kis dobbal) játszottak el.

Legkedvezőbb sikert a konzul gyűjtése mutat fel, ez meghaladja a 15,000 frankot s így az áldozat, mit Zürich rokonszenre eredményezett a következők:

Table with 2 columns: Item and Amount. 1. „Harmonie” hangversenyén begyűjtött 1007,00 frank. 2. Az egylet által rendezett mulatság jövedelme 605,50 „ 3. A német-osztrák egylet által rendezett mulat. tiszta jöv. 352,70 „ 4. A márcz. 15-iki (magyar) ünnepély gyűjtése 200,00 „ 5. A konzul gyűjtése 15000,00 „

Összesen — 17.165,20 cms. Ez tehát az eredmény, s csekély benne az a mi tőlünk származott, de vigasztal az a tudat, hogy megtettünk mindent, a mi tőlünk telhetett s teljesítettük, mint minden más külföldi magyar egylet, szomorú kötelességeinket. Bonyit tett Zürich, de meglehetünk arról győződve, hogy Szejárcz nagyobb városainak egyike sem maradt, áldozatkészség tekintetében mögötte.

A képviselőházból.

Lónay Menyhért gr., a m. tud. akadémia elnöke a ház elnökéhez a következő levelet intézte: „Nagyméltósága elnök ur! A m. tud. akadémia a f. é. ünnepélyes közlést a folyó május hó 25-én d. e. 10 órákor saját nagy díszteremben fogja megtartani, a melynek vendéglistébe B. Eötvös József emlékszóbrának ünnepélyes letelezése fog megtörténni.

Midőn a közlése és letelezési ünnepélyre excellenciázásra és az országos képviselőház tagjait meghívni szerencsém van, kívárló tisztelettel vagyok, Budapest május 17. 1879. Gr. Lónay Menyhért, s. k. elnök.”

Elnök: Ugy hiszem, a t. ház minél számosság tagja fogja megragadni ezen alkalmat, hogy tiszteletének kifejezését adja a nagy elhunyit iránt, a ki hajdan nemcsak e háznak tagja és költő volt, hanem egyuttal mint tudós és költő az ország határain túl messze tiszteletben áll és a ki költői lelkének egész hevéllel östingött hazáján és az utolsó pillanatig hazája iránti szeretetének mindenben tanujelét adta. (Élénk tetszés.)

Azt hiszem, hogy a t. ház helyesléssel találkozik, ha indítványozom, hogy ezen ünnepély alkalmára ép ugy, mint Budapest fővárosi törvényhatósága, az egyetem és akadémia, a képviselőház is koszorút tegyen a letelepezendő szobor talapzatára. (Általános helyeslés.)

— VIÉKI HIREK. József főherczeg ő fensége a mai napon volt Szegedre érkezendő. Földrengésre ébredtek Máramaros-Szejtzen első álmukból f. hó 10-én éjjel körül a lakosok. Három erős hullámmozgás támadt délészak-irányában mely a falakat megingatta, több képet és tükröt leütött a szegről, a burorokat kimozdította helyéből. Gyorokon egy embert halálsz közben a buta megütött. Állandó színház akarnak Baján építeni, még a nyár folyamán. Pozsonyban egy utazó úgynek agyonlétte magát. Házösszeomlás még mindig történik Szegeden. Közlebb is egy sörözőnek dől össze, mely tíz hétig dacolt a vízzel.

Általános a panasz, hogy a bár házról házra el is volt hurozolta a hirdetmény, mely szerint május hó 19, 20, 21, 23 és 24-ik napjain az országgyűlési képviselő választók nérvjegyzéke a városház nagy termében minden választóképes által megtekinthető, hivatalos adatok alapján a kiigazítások hivatalból eszközöltetnek, mindazáltal több jelentkező részint azért, hogy most nincsen ott a kérdéses választókerület összeírása felügyeletére kiküldött egyéniség, részint azért, hogy ráérnek megnézni a kifüggesztik, és azért, hogy ha nem a maga névét akarják nézni, a máséval mit törődnek? — elutasítottak.

A hirdetmény, sőt a törvény is felesle-

Mit megkiván a társadalmi kör, Mondj bókot és nagyon hiselkedő: Kedves leszesz, kirát a nők előtt Mond a leányoknak „oskolom kelés” Meglásd mi bájosan mosolyog feled? Nemet szabású öltönyöd legyen Magyar? Oh az nagyon izléstelen; Melledre tűz bouquette-ot, díszeset És látogasd a bái terneket, Ha pénzed nincs, aként segítsd magad, Egy jó barátod ha eléd akad: Kérj tőle kölcsön s vissza hogy adod? Az már nem oly nagy és fontos dolog, Ha végre végre elfogy a hitel S ebédedet a „napnál” költöd el Hogy jobbra fordul várd s mint oly sokan Majd csak megélsz te szépen boldogan.

No szépeim most a sor rajtatok, Egy kis tanácsot néktek is adok: Mamátokat — ha felserdültetek —

Hirdetési díj: Ötázasos példányokért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több ízbeni hirdetések, alka szerint a legolcsóbb árért. Bélyegdíj: minden beütetésért külön 50 kr. „Nyil-tér”-on megjelölt költemény minden ptt 15 kr. Név- vagy bércmentellenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyezintón kéziratok nem adának vissza.

— Földrengés Boszniában. Szerajevóból írják: május 14-én reggeli 5 óra 20 percz és 5 óra 22 percz között városunkban meglehetősen erős földrengés volt észlelhető. A földrengést két-három másodperczig tartó tempa nyugodt előzte meg. Maga a lökés 1—1 1/2 másodperczig tartott, és délről nyugat felé vonult. A gyöngén összetakolt épületek reoegtek ugyan, kár azonban nem történt.

— Nemzetközi ekkiállítást rendeztek Hannoverában, melynek megnyitása tegnapra volt tervezve. Hír szerint oly nagyzerű lenne a kiállítás, minő ekkorig a continensen volt sem minőség, sem mennyiség tekintetében; ugy hogy csak magából Angliából 200 ebet jelentettek be, s ezek közt számos elsőrangú példány; Franciaországból is szép gyűjtemény szállítottak. A kiállítás két részre, 10 csoportozatra és 91 esztályra van osztva.

— Az egyiptomi csapások sora ugylátszik végig beteljesedik Oroszországon. Már a sáskánál vannak; a dögihal, éhség, gyujtogatás, gyilkolás után sáskák következnek. A „Golosz”-nak írják Elizabetopolból, hogy a sáskák az egész kormányzóóságban elpusztították a vetéseket, s a busa ára kétszeresre emelkedett.

— Az aranyenyegző. Berlini hírek szerint a császári pár aranyenyegzője sokkal fényesebb lesz, mint azt eddig hitték. — Az idegen államok fejedelemei igen szép számmal lesznek jelen Berlinben, és különösen az orosz és az osztrák-magyar uralkodóház családja jelentékeny számban vesz részt az ünnepélyen. — Hírlik, hogy az orosz czár három fiát, Pál, Elek és Sergej nagyhercegeket is magával viszi. Ferencz József királyt Rudolf trónörökös kíséretében várják Berlinbe.

— A tüzesetek Oroszországon borzasztó nagy számmal fordúlnak el az egy idő óta. Nem csak nagy városok, de mezővárosok és falvak is tuozat számrá esnek napoként a lángok martalékává. Számtalan esetben névtelen levelek értesítik a lakosságot a kitörendő tűz napjáról és ártásról. Az orosz kormány a legszigorubbán megiltja a lapoknak, hogy e tömeges tüzesetekről említést tegyenek, és csak a nagyobbak közül szabad egyeseket fel-említeniök. Makoff belügyminiszter felhívta a kormányzókat, hogy közbiztonsági testületek alakítására szólítsák fel mindenféle a polgárokat, kik éjjel nappal felváltva kötelességnek őrt állani a községekben s bizonyos mértékben felelősek legyenek a rend fenntartásáért. Rémtület uralkodik mindenütt.

Az igazság érdekében.

Debreczen, máj. 24.

Általános a panasz, hogy a bár házról házra el is volt hurozolta a hirdetmény, mely szerint május hó 19, 20, 21, 23 és 24-ik napjain az országgyűlési képviselő választók nérvjegyzéke a városház nagy termében minden választóképes által megtekinthető, hivatalos adatok alapján a kiigazítások hivatalból eszközöltetnek, mindazáltal több jelentkező részint azért, hogy most nincsen ott a kérdéses választókerület összeírása felügyeletére kiküldött egyéniség, részint azért, hogy ráérnek megnézni a kifüggesztik, és azért, hogy ha nem a maga névét akarják nézni, a máséval mit törődnek? — elutasítottak.

Kérjétek: hogy colonne-ba küldjenek, Mert a ki ma bálókba megjelen, Kell, hogy valódi jó táncos legyen, Máskép elégszer megballhatja azt: „Tánczolni sem tud! Ah! minő paraszt!” Véssetetek még egy-egy zongorát, Az is nagyon felesleges élvét ad, Mig játszatok rajt — és ez a mi fő — Oly észreveitlen mulik az idő. Aztán ha jó az udvarlók hada, S dolgozva érne ah! mit mondana? ! A házi dolgok hát maradjanak, Ezekre később megtanítanak, Ott lesz az élet, a nagy iskola, E mindennek nagy preceptora. Tanácsaimat ha teljesítitek, Mily házi nő válik belőletek!! (Debreczen.) Boross Mihály.

Élék. — régiségben, Hamburg Mór kertjében, egy dísző a sztre bukkan. Körülbe-estüspézn hevert a

égrendelet. Dr. nem rég halt meg. Mint egy bécaipal dlapra írta egy ve-ébedelőszokott, s min-nyben szenved emb-ának ellenben, kiket 40 frt havi segélyt

Faber C. M. ca. ppana az egyedül czél-ly 20 év óta legjobb zást nyert Londonban -ban, kapható nagy-és kicsinyben minden kereskedésben bel-és Bécs I. Sonnenfel-

Péter Gábor. unváld József.

hirdetés.

Teszárny férfi-szabó-ly mint harmadfél nyvi követelés a ne-éségében a f. 1879. é. 9 órákor nyilvá-datik, mihez az ár-meghívom.

Márk Endre-üggyvéd.

etés.

agy Károly fűszer-éhez feltározott ősz-felzserelvények a rozada folytán a f. k napjának d. e. 8 ereltetnek, mihez a sztelettel megbívom.

MÁRK ENDRE, csődtömeggondnok.

felhívatnak, hogy e a kőmires munkála-bánapénzél, a festési 100 frt. bánatpénzél jelenjenek meg, vagy kellően bélyegzett s et tartalmazó zárt ajná-árjelítés befejezte után jutsák be.

gyébb az árjelítésre vo- a kőmires és külön a onatkozó munkálatokra etésnél bármikor meg- május 15-én.

Szűgyéni.

stb.-ért.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

szűgyéni.

